

РЕШЕНИЕ

№ 40845

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9395** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл.59 ал.13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е на основание от РЗОК - Б. постъпила жалба от МБАЛ „Сърце и мозък“, ЕАД [населено място], депозирана чрез адв. И. Ц., с която е оспорена частично Заповед за налагане на санкции №РД-25-1294/01.08.2025 г. на Директора на РЗОК – Б. в частите, в които на дружеството са наложени санкции – финансови неустойки за извършени първи нарушения по т.2.1.1 и по т.2.1.2 в размер на по 250 лева. Според оспорващия по отношение на вменените нарушения в т.2.1.1 и по т.2.1.2 липсват състави на административни нарушения по смисъла на материалния закон, доколкото лечебното заведение е уведомило в законоустановения срок РЗОК – Б. за възникналата необходимост от продължаване на болничния престой над 4 дни по съответната клинична пътека. В тази връзка твърди, че доколкото липсват специални правила за изчисляване на сроковете в АПК, то за неуредените случаи следва субсидиарно да се прилагат правилата на ГПК. Въз основа на приложимата норма на чл.60, ал.5 ГПК счита, че началният момент, от който следва да тече четиридневният срок, е денят, следващ този, от който започва да тече срокът, и изтича в края на последния ден. По тези съображения счита, че и в двата случая срокът за изпълнение на уведомителното задължение на лечебното заведение е спазен. Изложено е също, че оспореният административен акт противоречи на принципите на законност и на съразмерност, закрепени в чл.4, ал.2 и в чл.6 АПК. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание, се иска отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на разноски по приложен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът по жалбата, Директора на РЗОК-Б., чрез процесуалния си представител гл.

юрисконсулт Д. С., в представено писмено становище оспорва жалбата. По подробно изложени съображения моли за потвърждаване на оспорената заповед и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

МБАЛ „Сърце и мозък“, ЕАД [населено място] е лечебно заведение за болнична помощ по смисъла на чл.9, ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) – многопрофилна болница за активно лечение. Лечебното заведение е сключило договор № 022103/24.10.2023 г. с възложителя НЗОК, чрез директора на РЗОК-Б., за оказване на медицинска помощ по изброени в договора КП от приложение №17 „клинични пътеки“ по НРД за медицинските дейности за 2023 – 2025 г. Договорът е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за медицинските дейности за 2023 – 2025 г.

Процесното административното производство е иницирано от ответника, който със Заповед № РД-25-793 от 13.05.2025 г. е разпоредил да бъде извършена тематична проверка на МБАЛ „Сърце и мозък“, ЕАД [населено място], представлявано от д-р П. И. Д. – изпълнителен директор. В заповедта е определен срокът на проверката – до 31.05.2025 г., както и задачата: Установяване съответствието при организацията на ДЛП с изискванията на НРД за БМП във връзка с изпълнение на чл.13 от правилата за условията и реда при прилагане на чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗБНЗОК за 2024 г., съгласно изменена и допълнена контролна процедура по приложение 1.1 от методическите указания по цитирано писмо. В заповедта са посочени конкретните проверки, които следва да бъдат извършени. Определено е проверката да бъде извършена от две длъжностни лица – контрольори от РЗОК-Б.. В заповедта изрично е посочено за резултата от проверката да бъде съставен и връчен протокол в 2/два/ екземпляра-един на обекта на проверката, един за директора на СЗОК. Заповедта е връчена срещу подпис на представителя на жалбоподателя на 13.05.2025 г.

В изпълнение на горецитираната заповед определените контрольори са извършили проверката, като резултатите от нея са обективирани в Протокол №945/06.06.2025 г., връчен на упълномощено от ЛЗ лице на 30.06.2025 г. на 13.06.2025 г. от лечебното заведение е подадено възражение, но видно от съдържанието му, същото не касае ЗОЛ, по повод на които са наложени оспорените в настоящото производство санкции. От длъжностните лица-контрольори, извършили проверката, е изготвен Доклад вх. 002/РД-25-793/15.07.2025 г. до Директора на РЗОК – Б.. В т.2.1 от същия е посочено, че са установени нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по договорени клинични пътеки както следва:

2.1.1. К. Т. Г. е преминала с ИЗ №9018/2025 г. по КП №50.1 "Диагностика и лечение на исхемичен мозъчен инсулт без тромбоза при лица над 18 години". Постъпила е на 27.04.2025 г. в клиниката по неврология за основна диагноза 163.5 Мозъчен инфаркт, причинен от неуточнена оклузия или стеноза на церебрални артерии. При ЗОЛ е възникнала необходимост от продължаване на болничния престой над 4 дни по КП №50.1 с оглед удължаване на лечението и стабилизиране състоянието на пациентката, за което в РЗОК - Б. е постъпило уведомително писмо с Вх. №02/29-02-832/02.05.2025 г. В тази връзка е посочено, че изпълнителят не е спазил установения за информиране срок „не по-късно от деня, следващ четвъртия ден от хоспитализацията на пациента, съгласно §78, т. 20.1, подт.2 от Договор №РД-НС-01-2-1/20.02.2024 г. Посочено е, че нарушението е извършено на 02.05.2025 г.

2.1.2. Камен Д. П. е преминал с ИЗ №9261/2025 г. по КП №50.1 "Диагностика и лечение на

исхемичен мозъчен инсулт без тромбоза при лица над 18 години". Постъпил е на 30.04.2025 г. в клиниката по неврология за основна диагноза 163.5 Мозъчен инфаркт, причинен от неуточнена оклузия или стеноза на церебрални артерии. При ЗОЛ е възникнала необходимост от продължаване на болничния престой над 4 дни по КП №50.1 с оглед удължаване на лечението и стабилизиране състоянието на пациентката, за което в РЗОК - Б. е постъпило уведомително писмо с Вх. №02/29-02-843/05.05.2025 г. В тази връзка е посочено, че изпълнителят не е спазил установения за информиране срок „не по-късно от деня, следващ четвъртия ден от хоспитализацията на пациента, съгласно §78, т. 20.1, подт.2 от Договор №РД-НС-01-2-1/20.02.2024 г. Посочено е, че нарушението е извършено на 05.05.2025 г.

Прието е, че така са нарушени чл.55, ал.2, т.2, 3 от ЗЗО и чл.309 от НРД за МД 2023 – 2025 г., като изпълнителят подлежи на санкция „финансова неустойка“ за първо нарушение по чл.455, ал.3 от НРД за МД 2023 – 2025 г. в размер от 200 до 500 лева.

Като е възприел изцяло констатациите на проверяващите, с оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на санкции №РД-25-1294/01.08.2025 г. Директора на РЗОК – Б. е наложил на ЛЗ на основание чл.455, ал.3 от НРД за МД 2023 – 2025 г. санкции „Финансова неустойка“ за тези две нарушения в размер на по 250 лева.

Заповедта е получена от ЛЗ на 06.08.2025 г.

Със Заповед №РД-25-1350/11.08.2025 г. на Директора на РЗОК - Б. е извършена поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в Заповед за налагане на санкции №РД-25-1294/01.08.2025 г., касаеща посочения по т.1 от същата номер на Протокол за резултатите от извършената проверка, като текстът „По т.2.1 от Протокол №793/13.05.2025 г.“ е заменен с „По т.2.1 от Протокол №945/06.06.2025 г.“. Тази заповед е получена от ЛЗ на 13.08.2025 г.

Датите на постъпване на двамата пациенти в ЛЗ, както и датите на уведомителните писма до РЗОК – Б. за удължаване на лечението, са видни от приложените към преписката доказателства и са идентични с отразените от проверяващите. Същите не се оспорват и от лечебното заведение. Предвид това съдът приема за установено, че К. Т. Г. е постъпила в МБАЛ „Сърце и мозък“ в [населено място] на 27.04.2025 г., като уведомителното писмо до РЗОК – Б., че е налице необходимост болничният престой да бъде над 4 дни е от дата 02.05.2025 г., а Камен Д. П. е постъпил в МБАЛ „Сърце и мозък“ в [населено място] на 30.04.2025 г., като уведомителното писмо до РЗОК – Б., че е налице необходимост болничният престой да бъде над 4 дни е от дата 05.05.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресат на оспорения акт, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от същия, в законоустановения 14-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа съд. Установи се, че частично оспореният акт е получен на 06.08.2025 г., а жалбата против него е подадена на 13.08.2025 г. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.59 ал.13 от ЗЗО.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Директора на РЗОК-Б., съобразно правомощията му, установени в чл.59, ал.11 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена

форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не съществуват отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

Процесната заповедта е издадена при спазване на правилата за извършване на контрол. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на Глава втора, раздел X от ЗЗО. В случая се установи, че е издадена заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото няма данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката по отношение на процесните нарушения, т.е жалбоподателят не се е възползвал от възможността, предоставена му от закона, да възрази в указания срок срещу констатациите в протокола касателно процесните нарушения. Следователно, в административното производство са спазени изискванията на специалната процедура на ЗЗО за назначаване на проверка, за компетентност на контрольорите, които са я извършили, за извършване на проверката, за съставяне на протокол за резултатите от нея, за връчване на протокола, поради което правото на участие на проверяваното юридическо лице не е било накърнено в никаква степен. Обстоятелството, че оспорващият не е възразил по констатациите от протокола е негова преценка по упражняване правата му във висящата административна процедура. В обстоятелствената част на оспорения административен акт, с описаните изпълнителни деяния са визирани нарушения, изразяващи се в неуведомяване на РЗОК – Б. в срока по §78, т.20.1, подт.2 от Договор №РД-НС-01-2-1/20.02.2024 г. за възникнала необходимост от от удължаване на болничния престой на пациентите над 4 дни по КП №50.1 с оглед удължаване на лечението и стабилизиране на състоянието им. Доказателства в проведеното административно производство за относимите към тези нарушения факти са събрани, и в този смисъл фактическата обстановка е била изяснена в пълнота. Преценката на административния орган в случая е направена след като са проучени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в съответствие с разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изследват фактите и обстоятелствата от значение за случая, като следва доказателствата да се събират служебно и да се проверят и преценят от административния орган. Следователно не са налице основания за отмяна на оспорения акт по чл.146, т.3 АПК.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Съдебната проверка по чл.146, т.4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материалноправни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

Безспорно се установи, че двамата пациенти са постъпили в ЛЗ по КП №50.1 "Диагностика и лечение на исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза при лица над 18 години" на посочените в заповедта дати, а именно на 27.04.2025 г. и на 30.04.2025 г. В Приложение №17 към Национален рамков договор № РД-НС-01-2 от 01.09.2023 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2023 – 2025 г. (КП 50 - 53) за КП №50.1 „Диагностика и лечение на исхемичен мозъчен инсулт без тромболиза при лица над 18 години“ е

предвиден минимален болничен престой от 4 дни и максимален от 10 дни. В част „Изискване“ е посочено, че при необходимост от продължаване на болничния престой на пациента над 4 дни лечебното заведение уведомява веднага съответната РЗОК. Макар изрично да не е посочено кога следва да бъде изпратено уведомлението, доколкото е посочено, че при уведомяването следва да се извърши при възникнала необходимост от лечение над 4 дни, то следва изводът, че уведомяването следва да е най-късно до изтичане на четвъртия ден от хоспитализацията. При това положение спорният по делото въпрос, наведен и с жалбата, е от кога и как следва да се брои 4-дневният срок. Съдът намира, че този срок е същият, като срокът относим и за изчисляване на минималния болничен престой. А болничният престой се изчислява от датата на постъпване на пациента в лечебното заведение и изтича на четвъртия ден, броен от тази дата. Или след като ЗОЛ по т.2.1.1 е постъпило на 27.04.2025 г., то четиридневният му престой изтича на 01.05.2025 г. ЗОЛ по т.2.1.2 е постъпило на 30.05.2025 г. и 4-дневният му престой изтича на 04.05.2025 г. Болничният престой се брои в календарни дни, като е без значение дали същият изтича в работен или празничен ден с оглед непрекъсваемостта на работата в лечебните заведения за болнична помощ. Предвид това съдът приема, че ЛЗ е следвало да изпрати уведомителните писма именно в 4-дневния срок, определен като минимален болничен престой по тази клинична пътека, без значение дали е празничен ден и независимо от това кога ще постъпи в съответната РЗОК. За да изпълни задължението си, е достатъчно уведомлението да е изпратено в този срок. В настоящия случай датата, посочена на самите уведомителни писма от автора им е съответно 02.05.2025 г. и 05.05.2025 г., при което следва изводът, че същите са изготвени и изпратени извън предвидения срок. Следователно констатираните нарушения са доказани.

В отговор на изложеното в жалбата следва да се посочи, че при броенето на тези срокове, касаещи болничен престой, не може да намери приложение разпоредбата на чл.60, ал.5 ГПК, касаеща процесуалните срокове. И това е така, защото, както се каза, срокът за изпращане на уведомлението е обвързан от срока за болничен престой, който, както всеки престой някъде, се брои в календарни дни.

Установените нарушения представляват неспазване на условията и реда за оказване на болнична помощ по чл.55, ал.2, т.2 и т.3 ЗЗО, като разпоредбата на чл.455, ал.3 от НРД за МД за 2023 – 2025 г. предвижда за тяхното извършване налагане санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лв. Именно на основание на тези разпоредби са наложени процесните санкции в размери, близки, но не минимални, с оглед броя на извършените нарушения.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата против нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Същият е представляван от юрисконсулт, предвид което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на РЗОК - Б. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, определен по правилата на чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МБАЛ „Сърце и мозък“, ЕАД [населено място] срещу Заповед за налагане на санкции №РД-25-1294/01.08.2025 г. на Директора на РЗОК – Б. в частите, в

които на дружеството са наложени санкции – финансови неустойки за извършени първи нарушения по т.2.1.1 и по т.2.1.2 в размер на по 250 лева.

ОСЪЖДА МБАЛ „Сърце и мозък“, ЕАД [населено място] да заплати на РЗОК - Б. сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща възнаграждение за извършено процесуално представителство, осъществено от юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: